

Arrest

nr. 232 499 van 12 februari 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat I. MOHAMMAD
Franklin Rooseveltlaan 70
9000 GENT**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die allen verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 4 november 2019 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 9 september 2019 tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten (drie bijlagen 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 december 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 januari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat I. MOHAMMAD verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat E. WILLEMS, die *loco* advocaten C. DECORDIER & T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 22 oktober 2015 dienden verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*ter* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2. Op 25 maart 2016 werden verzoekers gemachtigd tot een verblijf van een jaar. Op 20 september 2017 werd dit verblijf verlengd tot 28 september 2019.

1.3. Op 9 september 2019 nam de gemachtigde van de bevoegde minister een beslissing tot niet verlenging van het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister.

1.4. Op diezelfde datum worden ten aanzien van verzoekers bevelen om het grondgebied te verlaten genomen.

De eerste bestreden beslissing luidt als volgt:

“(...)

BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN De heer, Naam + voornaam: M., L. geboortedatum: 02.08.1969 geboorteplaats: L./S. nationaliteit: Albanië wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen 30 dagen na de kennisgeving. REDEN VAN DE BESLISSING: Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten: Krachtens artikel 13, §3, 2° van de wet van 15 december 1980, betrokkene voldoet niet meer aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden: de aanvraag die op datum van 14/08/2019 bij onze diensten werd ingediend tot verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf voordien toegestaan in toepassing van artikel 9ter, werd geweigerd op 09/09/2019.

“...”

De tweede bestreden beslissing luidt als volgt:

“(...)

BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN De mevrouw, Naam + voornaam: M., S. geboortedatum: 02.07.1976 geboorteplaats: K.,S. nationaliteit: Albanië wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen 30 dagen na de kennisgeving. REDEN VAN DE BESLISSING: Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten: Krachtens artikel 13, §3, 2° van de wet van 15 december 1980, betrokkene voldoet niet meer aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden: de aanvraag die op datum van 14/08/2019 bij onze diensten werd ingediend tot verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf voordien toegestaan in toepassing van artikel 9ter, werd geweigerd op 09/09/2019.

“...”

De derde bestreden beslissing luidt als volgt:

“(...)

BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN De heer, die verklaart te heten: Naam + voornaam: M., A. geboortedatum: 18.09.1999 geboorteplaats: K. nationaliteit: Albanië wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen 30 dagen na de kennisgeving. REDEN VAN DE BESLISSING: Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten: Krachtens artikel 13, §3, 2° van de wet van 15 december 1980, betrokkene voldoet niet meer aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden: de aanvraag die op datum van 14/08/2019 bij onze diensten werd ingediend tot verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf voordien toegestaan in toepassing van artikel 9ter, werd geweigerd op 09/09/2019.

“...”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekers voeren een eerste middel aan dat zij uiteenzetten als volgt:

“Eerste middel: Schending van artikel 13 par. 3 2° Vxv en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 3 EVRM in samenhang met artikel 13 EVRM en artikel 13 par. 1 richtlijn 2008/115/EG - daadwerkelijk rechtsmiddel en artikel 74/17

Vw en artikel 74/13 Vw in samenhang met artikel 41 par. 2 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie. Verzoekers verwijzen naar de bijhorende wettelijke bepalingen en zullen aantonen dat verwerende partijen de wet verkeerdelijk toepassen. Artikel 13 par. 3 2° stelt: De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België 1°... 2° indien hij niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden. Artikel 13 EVRM: Eenieder wiens rechten en vrijheden, welke in dit verdrag zijn vermeld, zijn geschonden, heeft recht op daadwerkelijke rechtshulp door een nationale instantie, zelf' indien deze schending zou zijn begaan door personen in de uitoefening van hun ambtelijke functie. Alvorens verzoeker artikel 13 EVRM kunnen inroepen dienen zij aan te tonen dat er een grondrecht wordt geschonden. Verzoekers zijn van oordeel dat artikel 3 EVRM wordt geschonden dat stelt: Niemand mag worden onderworpen aan foltering en noch aan onmenselijke of vernederende behandeling of straffen. Artikel 74/13 Vw: Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land. Artikel 41 par. 2 Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie stelt: Recht op behoorlijk bestuur Dit recht behelst met name: a) het recht van eenieder te worden gehoord voordat jegens hem een voor hem nadelige individuele maatregel wordt genomen; De ingrijpende beslissingen is heel summier gemotiveerd. De 3 bevelen hebben identiek de zelfde motivering: Krachtens artikel 13 par. 3 2° Vw, betrokkene voldoet niet meer aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden: de aanvraag die op datum van 14 aug 2019 bij onze diensten werd ingediend tot verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf voordien toe gestaan in toepassing van artikel 9 ter, werd geweigerd op 9 sep 2019. Verzoekers stellen in eerste instantie al vast dat ze nooit zijn gehoord geweest door verwerende partij. Verwerende partij is een deel van de Europese wetgevende kamer gezien zij in de Raad tezamen met het parlement Europese 'wetten' maakt. De bestreden beslissingen zijn nu immers heel ingrijpend gezien zij het Rijk dienen te verlaten op 16 november 2019. Het staat vast dat het bevel een wel heel nadelige individuele maatregel is die genomen wordt tegen hen. Verzoekers stellen dat zij inderdaad niet werden gehoord omtrent dit bevel. Artikel 74/13 stelt tevens dat verwerende partij rekening dient te houden met de gezondheidstoestand, het gezins- en familieleven van verzoekers. Het bevel rept daar met geen woord over. Niettemin is het bevel om het grondgebied te verlaten duidelijk een beslissing tot verwijdering. Het is duidelijk dat artikel 74/13 Vw een veruitwendiging is van het recht om gehoord te worden. Nergens in het administratief dossier, zeker niet in het bevel komt tot uiting dat: - Zij zijn gehoord conform artikel 41 par. 2 van het Handvest van de Europese Unie - Verwerende partij rekening heeft gehouden met hun familie leven, zoals bepaald in artikel 74/13 Vw. Verzoeker stellen dus een schending vast van recht op behoorlijk bestuur zijnde het recht om gehoord te worden en dit in samenhang met artikel 74/13 Vw. Verzoekers zullen tevens aantonen dat zij wel nog een belang hebben bij een eventuele vernietiging. Artikel 13 stelt dat de minister een bevel KAN afgeven. Zoals hierboven gezegd volstaat de summiere motivering waarbij er verwezen wordt naar de beslissing van 9 sep 2019 waarbij het BIVR niet verlengt mag worden niet waarom de minister nu in huidig geval een bevel om het grondgebied te verlaten heeft betekend aan verzoekers. De minister beschikt derhalve in kader van artikel 13 over een discretionaire bevoegdheid om al dan niet een bevel te betekenen aan verzoekers. Gezien zijn discretionaire bevoegdheid dient hij expliciet te motiveren waarom hij nu in het geval van verzoekers een bevel betekend (en dit zonder verzoekers te horen zie supra). Verzoekers zullen aantonen dat bij uitvoering van het bevel artikel 3 EVRM wordt geschonden. Zodoende mag de minister geen bevel geven. Hij dient immers te voorkomen dat er een schending van artikel 3 EVRM zou kunnen ontstaan. Verzoeker zijn van oordeel dat de motivering een stijlmotivering is. De motivering wordt nergens getoets aan het specifieke geval van verzoekers. Verzoekers zijn van oordeel dat verwerende partij het volledige administratief dossier dient na te lezen, verzoekers dient te horen en pas daarna in eer en geweten een bevel kan afleveren om het grondgebied te verlaten. In de bestreden beslissing wordt enkel en alleen verwezen naar het feit dat dezelfde verwerende partij op dezelfde dag een beslissing heeft genomen waarbij het BIRV niet meer mocht worden verlengd. De bestreden beslissing is op zijn minst voorbarig te noemen. Verwerende partij neemt op dezelfde dag twee beslissingen. Enerzijds huidige bestreden beslissing en anderzijds de beslissing dat het BIRV niet meer mag verlengd worden omdat de voorwaarden die aanleiding gaven voor een tijdelijke verblijfsvergunning op basis van artikel 9 ter volgens verwerende partij niet meer aanwezig zouden zijn. Doch verzoeker zijn het niet eens met de beslissing van 9 sep 2019 waarbij het BIRV niet meer verlengt mag worden. Zij hebben met dezelfde post eveneens beroep aangetekend tegen deze beslissing. Verzoekers zijn van oordeel dat de arts-adviseur een kennelijke beoordelingsfout heeft begaan en dat de arts-adviseur belangrijke stukken die in het bezet waren van verwerende partij niet heeft nagezien. Verzoekers zijn dan ook van oordeel dat artikel 3 EVRM zal worden geschonden. Verzoeker hebben daarop gewezen in het verzoek tot

vernietiging van de beslissing van 9 sep 2019. Op grond van artikel 39/2 par. 2 Vw hebben verzoekers het recht om tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in te dienen. Verzoekers putten aldus het rechten terecht uit. Indien het bevel om het grondgebied bestaat in het rechtsleven, kan deze worden uitgevoerd ondanks het feit dat verzoekers stellen dat artikel 3 EVRM en dus ook het beginsel van het non-refoulement 74/17 Vw. Indien verwerende partij het bevel om het grondgebied uitvoert, hebben verzoekers geen daadwerkelijk rechtsmiddel zoals bedoeld in artikel 13 EVRM. Verzoekers zijn van oordeel dat de RVV als rechtsorgaan eerst een beslissing dient te nemen over de beslissing van 9 sep 2019 betreffende de niet verlening van inschrijving in het BIVR alvorens het bevel kan worden uitgevoerd. Het anders oordelen, komt erop neer dat verzoekers over geen rechtsmiddel beschikken om hun aantasting van artikel 3 EVRM te laten toetsen door een administratief of gerechtelijk orgaan. Er dient eerst duidelijk te worden verschaft of er inderdaad geen schending is van artikel 3 EVRM alvorens het bevel om het grondgebied dd. 9 september 2019 uitvoerbaar te verklaren. Verzoekers zijn aldus van oordeel dat zij met huidig bevel niet over een daadwerkelijk rechtsmiddel beschikken. Verder wensen verzoeker te verwijzen naar artikel 13 par. 1 richtlijn 2008/115/EG. Dit artikel stelt: Aan de betrokken onderdaan van een derde land wordt een doeltreffend rechtsmiddel van beroep of bezwaar toegekend, dat hij bij een bevoegde rechterlijke of administratieve autoriteit of bij een onpartijdig samengestelde bevoegde instantie waarvan de onafhankelijkheid is gewaarborgd, kan aanwenden tegen de in artikel 12, lid 1, bedoelde besluiten in het kader van terugkeer. De Europese Raad (dus verwerende partij) in samenspraak met het Europees Parlement zijn overeengekomen dat zij aan derdelanders, zoals verzoekers, een doeltreffend rechtsmiddel ter beschikking stellen tegen een terugkeerbesluit (zoals het bevel om het grondgebied te verlaten dd 9 september 2019). Verzoekers kunnen inderdaad huidig beroep instellen bij de RVV op grond van artikel 39 par. 2 Vw, derhalve zou er kunnen gezegd worden dat ze over een rechtsmiddel beschikken, doch artikel 13 richtlijn stelt dat het doeltreffend dient te zijn. Indien het bevel om het grondgebied wordt uitgevoerd tijdens de procedure die hangende is bij de RVV in toepassing van artikel 9 ter Vw. waarin verzoeker duidelijk een schending van artikel 3 EVRM, artikel 74/17 Vw aanwenden, is er van doeltreffendheid geen sprake. Artikel 9 ter eerste zin stelt immers: De in België verblijvende vreemdelingen die ... Indien het bevel om het grondgebied wordt uitgevoerd is het onderzoek naar de wettigheid van de beslissing van 9 sep 2019 naar aanleiding van de machtiging tot verblijf op grond van artikel 9 ter Vw zonder voorwerp. Dit heeft tot gevolg dat verzoekers geen daadwerkelijk rechtsmiddel hebben. De uitvoering van de beslissing is in strijd met artikel 3 EVRM, 13 EVRM. 13 Richtlijn 2008/115/EG en artikel 74/17 Vw. Besluit: Het bevel om het grondgebied voldoet niet aan de voorwaarden van een deugdelijke motivering. De motivering is een stijlmotivering. Het bevel om het grondgebied voldoet niet aan de voorwaarden om te beschikken over een daadwerkelijk rechtsmiddel in toepassing van artikel 13 EVRM en artikel 13 richtlijn 2008/115/EG en artikel 74/17 Vw. Indien het bevel wordt uitgevoerd heeft hun beroep tegen de onontvankelijkheidsverklaring geen enkele zin en worden verzoekers aldus ontzegd over een doeltreffend rechtsmiddel. Het middel is derhalve gegrond.”

2.2. De bestreden bevelen zijn gesteund op het determinerende motief dat de verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf overeenkomstig artikel 9ter van de vreemdelingenwet werd geweigerd. In het arrest nr. 232 498 van 12 februari 2020 werd deze laatste beslissing evenwel vernietigd. De motivering in rechte en in feite van de bestreden bevelen komt dan ook te vervallen.

Deze vaststelling volstaat om het middel gegrond te verklaren.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissingen van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 9 september 2019 tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten (drie bijlagen 13) worden vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf februari tweeduizend twintig door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT